

Büyük Sevdalarla Kurulan Yuvalar

– Faruk · 08 Ekim 2014

Bu yazımı geçlerimize, geç kızlarımıza ibret için hazırladım. Hikâye değil gerçek olayların ışığı altında aydınlatma!

Gençler her zaman kendilerini haklı görürler. Onlara göre ihtiyarlar geri kafalıdır.

Birkaç tane kız yeğen var bizde şimdilerde hepsi evli yuva kurdular. Diyeceksiniz ki neden yeğenlerinle başladın? Anlatacağım örnekleri bir başkasından alıp vermek istemedim. Yoksa sayısız örnek var onların üzerinden anlatmak olaylarda kendim olduğum benim için daha kolay.

Çünkü kızlarımız gelişip serpilirken hemen kendilerine bir arkadaş bulurlar. Aslında yaptıkları da doğrudur. Önemli olan hataya düşmeden doğru kişi bulmaları.

İlk yeğenim Ece den bahsedeyim. Elimizin altında el bebek gül bebek büyüttük. İlk, orta derken liseyi bitirdi. Koca kız oldu. Bir gün bana geldi. “Amca ben birini seviyorum babam olmaz diyor. Babam senin karşında duramaz bana yardım et” dedi. Bende “anlat bakalım kim bu nenin nesi nereli” dedim. Oda başladı anlatmaya İlçeye gidip gelen yolcu otobüslerinde muavin olarak çalışıyormuş Tokat lı imiş İlçede Tokatlı bir polis varmış onun hanımı tanıştırmış. Benim birader “orası çok uzak çocuk iyi mi, kötümü bilmiyoruz seni veremem ila gitmek istiyorsa veririm amma bu eve bir daha gelemezsin” demiş. Bende “Bak güzelim bu çocuğun adını adresini getir. Sana tüm ailesinin durumunu çıkarttırırım. Tokat ta tanıdık daire müdürler var. Hatta emniyet Ahlak masasında komiser arkadaşım var” dedim. Ece “tamam çok iyi Olur, bilgiler gelsin karar vermem daha kolay olur” dedi ve çocuğa ait tüm bilgileri verdi.

Elimdeki bilgileri telefonla arkadaşlara bildirdim. Bir hafta sonra arkadaşlar bana çocuğun ailesinin çok kötü olduğunu hatta pis işlerle uğraştıklarını bildirdiler.

Eceyi çağırdım durumu anlattım ve “yinede istiyorsan seni verdiririm fakat babanın söyledikleri bizim içinde aynısı olur ailesiz kalırsın” diye söyledim. Sağ olsun oda “delimisin amca benim için ailem önemli. Sağ ol beni büyük bir yanlıştan çevirdin” dedi. O genci aradı ve “beni bir daha arama. Az kalsın beni aldatacaktın. Amcam tüm secereni çıkarttı çok kötüsünüz. Cesaretin varsa git ahlak şubesi komiserine sor” deyip meseleyi bitirdi.

Sonra mantık evliliği yaptı şu anda iki oğlu var ve çok çok mutlu yaşamını sürdürüyor. İkinci yeğenim Gülizar sağlık teşkilatında çalışıyor hemşire. Bir gün bana geldi yakın ilçede ticaret yapan Alp isminde bir genci çok sevdiğini söyledi. “babam annem karşı çıkıyor. Seni babam çok sever. Enişten seni kıramaz bana yardım et” dedi. İlçe aynı zamanda bizim köylerinde bağlı olduğu yer. Onun için eniştem çocuğun ailesini çok iyi tanıyor. Bende tanıyorum amma çocuğun huyunu bilmiyorum. Eniştemle konuştu. Bana “o çocuktan aile reisi olmaz o sadece Gülizar’ın aylığı var diye peşinde istersen araştı” dedi. Bende araştırdım. Gerçekten aile her şeyini para üzerine kurmuş bu konuda her yol mubah diyen türdenler.

Gülizarı çağırıp durumu anlattım. “seni isteyen doktorlar var, hem mesleğine uygun daha iyi anlaşırınsınız” dedim amma bana “Abi sende babamla annem gibi geri kafalımısın. Ben onu seviyorum” dedi. Bende “tamam sen istiyorsan ben bu işi yapacağım amma ömrüm olursa seninle sonra

konusacağıım” dedim.

Eniştemin yanına gittim ve “ bu kızı hemen verin yoksa bizi utandıracak bir şey yapar. O onun tercihi ve de vazgeçecek gibi değil” dedim. Adamlara haber gönderdik gelip istediler. Yeğenim beni yerlere göklere sığdıramıyordu. Neyse Alple evlendiler. Beş altı yıl mutlu bir hayat sürdürdüler. Bir kızları bir oğulları oldu. Alp para hırsı yüzünden yaptığı ticarete battı. Ülkeyi terk etti kaçtı. Gülizar’ın üzerine icralar gelmeye başlayınca boşanma davası açtı ve Alp’ten boşandı.

Alp Türkiye’ye dönemedi. İki çocuk Gülizar’ın başında kaldı. “Nasıl kim haklı imiş gördün mü?” deyince. “ abi keşke beni kırılmaz bir şeyle öldüresiye dövseydin. Sen haklı imişsin amma o zamanlar insanın gözü hiçbir şeyi görmüyor” diyor. Şimdilerde Gülizar’ın çocukları Üniversiteye gidiyor. Emekliliği geldi hala çalışıyor. Ona “kızım eş insana bu yaşlarda lazım. Teklik bir tek Allaha has bir durum. Yoksa her canlıyı neden çift yarattı. Evlen artık” diyorum. Alpin yut dışında evlendiğini duyduk on onbeş yıl oldu karısı ölmüş. Türkiye ye dönmüş. Gülizar çocuklara babalarını asla kötülemedi. Onların görüşmelerini sağladı. Gülizar Kendi ibadeti ile sakin hayatına devam etmekte “artık benim iki sevgilim var bana yeter” demekte.

Üçüncü yeğenim Birgül o da sağlık teşkilatında hemşire Gülizar’ın bir küçük kardeşi. Oda bir gün bana “ abi ben birini seviyorum annem babam karşı çıkıyor. Bana da yardım et” diye söyledi. Bende “sen ne zaman büyüdün” diye sordum. “yapma abi” dedi. İsteddiği çocuk yine ilçemizden birisi. Tanıdık bir aile sürekli temasımız olan insanlar. Amma çocuğun işi gücü yok. Askerliği yapıp gelmiş dolmuşlarda şoförlük yapıyor, Denizde balığa çıkıyor. Tam bir berduş. Bildiğimiz için “ kızım ablan gibi hata yapma senide isteyen geç doktorlar vardır. Hatta tanıdık bir aile öğretmen oğullarına istemişler akıllı ol” deyince. “ abi Serkanı çok seviyorum başkasına gitmem” dedi. Ona “sabırlı ol bakalım” deyip gönderdim. Aradan bir hafta geçmişti ki Serkanın babası bana geldi. “kardeşim sizinkiler bana itini bağla diye telefon ettiler. Biz akraba olamaya çalışıyoruz. Onlara sormadan bu kız bize gelir” deyince. Bende “bizinkiler itini neden bağlamamış sormadın mı” dedim. Adam kalktı beni kucakladı. “ helal olsun kardeşim gerçekten denilen kadar varmışsın. Şimdi ne yapacağız” diye sordu.

“hiç sesinizi çıkarmayın. Derenin ortasında eşeğin sırtında olan sizsiniz. Biliyorsun dere geçilene kadar eşek dayı olur unutma ve benden haber bekle” dedim adamı gönderdim. Bizinkiler düşünmeden hareket edince iş bana düştü.

Yine eniştemin yanına çıktım eniştemi barut fıçısı gibi dokunsam patlayacak halde buldum. Beni görünce gülümsedi bende çeşitli fıkralarla, şakalarla ve misallerle onu yatıştırdım. Bana “ilaç gibisin yeğenim Allah razı olsun” dedikten sonra. “neye geldiğini biliyorum sana geldiler değil mi? Şimdi bana enişte işi oluruna bırak diyeceksin. Seni bilirim seviyorum denildi mi sen yollara düşersin.” Dedi bende evet enişte bana geldiler. Lakin önceden de Birgül’le konuşmuştum ablası gibi ölürüm dönmem diyor. Kendini yorma. Biliyorsun Nasrettin hocanın bir kissası var. (hoca evden çıkar eşeğini alır pazarın yolunu tutar. Yol boyunca eşek ne kadar at eşek pislği varsa koklar. Hocada her kokladığını heybeye koyar hana varınca eşeğin boynuna takar eşek kafasını kaldırınca sen beğendin ben aldım ye şimdi der). Zahmetini çektin büyüttün okuttun eline ekmeğini verdin. Şimdi zayı olmasına gönlün razı olmuyor. Fakat genç bunlar yarın el ele tutar giderler. Yaşları da müsait hiçbir şey yapamasın utanırsın adamlar istedik vermedin bizde çaldı der. Verelim gitsin Birgül başkası ile evlenmem diyor.” Dedim. Eniştem uzun uzun

düşündü “yeğenim bu oğlan bunu ezer. Oğlanın gözü onun aylığında. Çocukta her yol var ve yola gelmez. Kızımız istiyorsa verdim haber gönder” dedi. Birgül’ü çağırdım “ kızım bu evlilik yanlış amma tercih senin. Ömrümüz olursa seninle sonra konuşacağım. Göreceğiz halini ne kadar pişman olacaksın keşke kafamı koparsaydın diyeceksin lakin iş işten geçmiş olacak git haber ver gelsinler istesinler aradığını bul” dedim. Birgül’le Serkan evlendiler. Serkan aynı tas aynı hamam misali en ufak değişme düzelme olmaz. Birgül ne kadar kazanırsa Serkan elinden almaya devam ediyor. Bir kızları oldu Birgül bir daha çocuk yapmadı kızları şimdi üniversiteye gidiyor. Ailede başka çocuk ta yok. Birgül “Abi seni dinlemek varmış gençlik bize neler ediyor. Keşke çocuklarımıza dinlete bilsek onlar aynı hataya düşme” demekte. Birgül birkaç defa boşanmaya niyetlendi karşı çıktık. “senin tercihin bir çocuk var okuyor çocuğu kötü etkiler” diye durdurduk. Aileyi bir arada tuttuk. Lakin aile pamuk ipliği ile bağlı gibi her an ip kopabilir. Biri birlerine sevgi saygı kalmamış.

Bunları niçin anlattık. Belki gençlere büyüklerini dinlemenin önemini anlatırız. Geçmiş olaylardan ders alırlar. Yıllanmış tecrübeleri kendileri yanılığa düşmeden kullanırlar diye.

Hep kafamı karıştırmıştır. Bu zamana kadar büyük sevdalarla kurulan yuvaların çok hızlı yıkıldığı gördüm. Çünkü iki taraf ta bir birinden bir insanın yapamayacağı altından kalkamayacağı şeyleri yapmasını beklemekte istediğini de bulamayınca aile dağılmakta yıkılmakta.

Oysa mantık evliliği yapanlar 40.cı 50.ci evlilik yıllarını kutluyorlar. Oda eşlerin karşılıklı bir birlerine ne verebileceklerini, ne alabileceklerini gayet iyi bilmelerinden. Fazla bir şey beklemeden evlilik kurumunun iki kişinin beraberce yaşaması, dünyaya getirdikleri çocukları analı babalı her bakımdan sağlıklı büyütüp topluma yararlı birer insan olmalarını sağlamak olduğu bilincinde olmalarıdır.

Toluma bakıldığı zaman (çocuklarına hâkim olan güçlü annelerin yetiştirdiği çocuklar istisna) birçok gencin aile yıkılması sebebi ile tüm kötü alışkanlıklara müptela olduklarını, ya da evlilik yapmaktan korktuklarını görmek mümkündür.

Faruk Soydemir